

KURYER LITEWSKI

w Wilnie we Srodę dnia 4 Lipca r. s. 1823 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

W I L N O

Towarzystwo Wileńskie Dobroczynności.

Tegoroczna wielkonocna kwesta, z wielką starannością, przez Szanowne Damy zbierana uczyniła ogólnego przychodu ubogim rubli srebrnych 2040 kop. 26. Szczególne zbiory Dam pomieszczają się następnie w tym porządku, jak wchodziły do kasy Towarzystwa.

JW. Marszałkowa *Ważyńska* zebrała rubli srebrnych 405 kop. 56½.

JO. Xieźna z *Wawrzeckich Giedroyciowa* czer. zł. 4 rub. sr. 234 kop. 47½ rub. ass. 195.

JW. Jmć Panna Marszałkówna *Weyssenhoff* czer. zł. 22, rub. sr. 115 kop. 83, rub. ass. 200.

JW. Prezydentowa *Woyńłowiczowa*, rubli sr. 232 kop. 10, rub. ass. 60.

JO. Xieźna ze *Śliżniów Czetwertyńska* czer. zł. 15, rub. sr. 142, rub. ass. 85.

JW. Woyska *Wysogierdowa* czer. złot. 10, rub. sr. 244 kop. 27½, rub. ass. 45, prócz tego: przysłane w ofierze rub. sr. 200 od JW. Jenerała Majora Dymitra Alexandrowicza Hrabiego *Zubowa*.

JW. Baronówna *Teodora Rönne* czer. zł. 7, rub. sr. 98 kop. 7½, rub. ass. 150, nadto:

JW. *Wysogierdowa* złożyła ofiarowaną książkę *Georgiki Wirgiliusza*.

Towarzystwo Dobroczynności podając do powszechnej wiadomości o zbiorze tegorocznej kwesty, ma za obowiązek tak Szanownym Damom poświęcającym własną pracę w zbieraniu jałmużny, jako też hojney Publiczności, składającej ofiarę, w imieniu ubogich winne oświadczyć podziękowanie.

Ostatnia data gazet sankt-petersburskich jest dnia 26 czerwca.

Dokończenie Należytego Ukazu o ulgach w opłacie niedoimek, zaczętego w numerze poprzedzającym.

7) Niedobory w różnych powyżey wymienionych podatkach, za pierwszą połowę terażniejszego 1823 roku, tak od skarbowych, jak i obywatelskich włościan, uzyskiwać bez pofolgowania i bez odwołki w roku terażniejszym, równie jak i podatki potoczne za drugą połowę.

8) Samo z siebie wypada, że wchodzące i uzyskiwane na rachunek podatków pieniądze, mają być policzone naprzód na rachunek podatku roku bieżącego, a potem już na opłatę niedoimek dawniejszych lat, podług powyższego rozkładu.

9) Co się tycze zniesienia peny i rozterminowania niedoimek, które się zebrały na włościanach majątkow starościńskich i arendownych, zachować wszystkie te prawidła, które powyżey są ustanowione względem włościan skarbowych.

10) Uzyskanie niedoimek, liczących się na samych arendarzach, rozłożyć na terminy do 1 lipca 1824 roku, tak, iżby jedna połowa niechybnie uzyskana była w biegu terażniejszego 1823 roku; a druga do 1go lipca 1824 roku; i z regularnych w płaceniu, penę, jaka się zebrała, zdjąć i darować, z tymi zaś, co nie zapłacą połowy niedoimki w biegu terażniejszego roku, postąpić podług surowości kontraktów za uzyskaniem peny; a jeżeli Izby Skarbowe i Władze Gubernialne uczynią pofolgowanie, wtedy włożyć zaprzecze-

nie na majątki winnych i z nich uzyskać, z arendarzami zaś postąpić, jak z nieregularnymi dłużnikami skarbowymi, podług surowości praw, nie dając względu na żadne rachunki pretensyjne, które się robiły w Kommissyi Likwidacyjney.

11) We wszystkich dalszych artykułach dochodów, ustanowione za nieregularną ich opłatę peny i sztrafy nie znoszą się, ale mają być podawnemu nakładane i uzyskiwane, na ośnowie najsćisleyszey wydanych na to postanowień.

12) Po takiej uldze w opłacie powinności państwa, przez uczynione zniesienie peny i rozłożenie na terminy niedoimek, zalecić władzom gubernialnym, wyjąwszy gubernije, którym ulga jest dana, ażeby za niechybną powinność miały, użyć wszelkiej czynności i wszelkich prawnych środków, do rychleyszego i nieodwłócnego uzyskania, tak potocznych podatków, jako i niedoimek, i ponowić zalecenia, iż Urzędnicy gubernialni i Gubernatorowie Cywilni, którzy okazać się nietroskliwymi, podpadną za to surowey odpowiedzialności, podług ścisłości praw, w Należytem Mianiescie 16 maja 1811 i Ukazie 23 lutego 1816 roku.

Wedle Ukazu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, Rządzący Senat, wysłuchawszy raportu P. Zarządzającego Ministerium spraw wewnętrznych: iż z przedstawień, w ministerium spraw wewnętrznych przysłanych, dostrzeżono zostało, iż dla sztabu i ober oficerów niesłużących inwalidów, wyznaczają się po miastach kwatery obywatelskie bez ograniczenia czasu, w biegu którego mają oni używać prawa postoju, wtedy gdy w urzędzeniu względem inwalidów, w roku 1764 wydanem, przeznaczony jest na to trzyletni termin. Znajdując ze swojej strony, że prawidło, wyrażone w Ukazie 23 lutego 1803 roku, względem dawania dla pomienionych oficerów kwater do ich osadowienia, nie mogło służyć za powód do bezterminowego dla tych oficerów w przeznaczonych kwaterach przebywania, Sprawujący Ministerium spraw wewnętrznych porozumiewał się z P. Naczelnikiem Głównego Sztabu JEGO CESARSKIEY MOŚCI, ażeby po rozpatrzeniu tej rzeczy, można było wskazać władzom gubernialnym potrzebne prawidło. Na skutek czego, po porównaniu tyczących się tej rzeczy okoliczności z będącemi prawami, wniesione zostało o niey od Ministerium wojskowego przedstawienie do Komitetu PP. Ministrów. CESARZ JEJOMOŚĆ, po rozpatrzeniu nastalego w Komitecie postanowienia, Należyte ROZKAZAĆ RACZYŁ: 1) Z liczby służących inwalidów wszystkim sztabu i ober oficerom, we wszystkich bez wyjątku miastach i wsiach, gdzie są ustanowione etapy, dawać obywatelskie kwatery bez ograniczenia czasu. 2) Znajdującym się w liczbie niesłużących inwalidów sztabu i ober oficerom dawać kwatery nie inaczej, tylko ściśle podług osnowy urzędzenia 1764 roku t. j. na trzy lata. 3) Tym oficerom, którzy uwalniają się ze służby wojskowej na etat inwalidów, w żadnym przypadku i nigdzie kwater obywatelskich nie dawać. Otrzymawszy wypis z protokołu Komitetu PP. Ministrów, P. Zarządzający ministerium spraw wewnętrznych, o woli MONARSZEY wyżej wyrażoney donosił Rządzącemu Senatowi, przydając, iż względem jej wypełnienia, uczynione

są przez niego stosowne zalecenia do PP. Zwierzchników Gubernii. Rozkazali: o NAYWYŻSZYM JEHO CESARSKIEJ MOŚCI, wyżej wypisanym, rozkazie dać wiedzieć przez Ukazy wszystkim Rządom gubernialnym i obwodowym, Woyskowej kancelaryi woyska dońskiego, Naczelnikom miast i Urzędowym miejscom; również przez ukazy wiadomości PP. Ministrów, Kontrolera Państwa, i Woyskowego Atamana woyska dońskiego; a do NAYŚWIĘTSZEGO RZĄDZĄCEGO SYNODU, do Departamentów sankt-petersburskich i moskiewskich Rządzącego Senatu i do Powszechnych ich Zebrań posłać uwiadomienia. Dnia 4 czerwca 1823 roku.

W dalszym ciągnięciu loteryi na cztery majątki nieruchome, leżące w gubernijach niżehorodzkiej, orłowskiej i tulskiej, inadto na sumę 1,322,000 rubli assygnacyami, wyszły numera następujące, z przypadającemi na nie wygranemi:

Dnia 21 czerwca.

Ner 17.499; wygrał 50 rubli i premium 5.000 r.
 Nra 8.178 i 38.240 wygrały po 1.000 rubli.
 Nra 51.670; i 149.525; wygrały po 500 rubli.
 Nra 62.903; 78.384; 96.395; 140.072 wygrały po 200 rubli.
 Nra 8.343; 44.811; 46.493; 25.676; 74.670; 80.018; 84.729; 111.452; 122.765; 131.099; 132.209; 150.602; 151.717; i 152.953 wygrały po 100 rubli.
 Nra 2.861; 12.593; 15.795; 15.816; 28.141; 51.593; 34.403; 38.693; 40.263; 50.276; 51.207; 54.776; 55.578; 69.070; 73.894; 78.192; 88.512; 97.838; 100.582; 106.632; 110.596; 128.444; 133.199; 136.165; 138.992; 139.458; 149.969; 152.696; 154.606; 155.571; 156.082; 157.385; 165.405 i 167.712 po 75 rubli.
 Nra 108.094; 86.549; 152.967; 52.405; 164.361; 3.414; 145.672; 52.155; 129.231; 59.798; 86.873; 58.833; 3.877; 96.796; 14.673; 74.782; 114.409; 101.725; 150.621; 89.773; 145.534; 99.816; 160.780; 96.071; 10.648; 114.443; 127.160; 106.950; 123.666; 146.882; 24.295; 86.374; 106.499; 20.079; 781; 167.559; 159.686; 106.991; 68.880; 46.801; 20.091; 10.807; 109.552; 54.321; 95.035; 165.240; 148.512; 13.896; 140.959; 122.073; 129.448; 121.144; 165.916; 91.246; 125.121; 104.740; 129.206; 136.208; 29.127; 128.916; 52.266; 121.998; 20.810; 84.320; 29.893; 38.575; 10.068; 28.833; 141.816; 129.939; 144.992; 46.817; 18.651; 90.145; 67.684; 115.783; 124.079; 142.489; 146.649; 32.696; 81.979; 153.209; 144.774; 136.462; 9.809; 55.993; 82.554; 108.127; 18.469; 120.865; 32.825; 23.079; 11.981; 105.666; 38.041; 82.589; 100.861; 113.763; 115.624; 152.699; 55.155; 46.768; 19.342; 100.920; 160.073; 72.673; 98.817; 30.103; 57.883; 116.193; 144.085; 30.821; 48.381; 123.525; 24.755; 86.976; 156.054; 126.211; 104.440; 150.821; 155.006; 165.011; 39.942; 119.669; 2.720; 168.824; 105.677; 120.527; 29.250; 47.258; 110.107; 139.326; i 116.575 po 50 rubli.

Dnia 22 czerwca.

Ner 34.553 wygrał . . . . . wieś Wasilewsk.
 Ner 8.960 wygrał 100 r. i 7.500 r. premium.
 Ner 158.872 wygrał 50 r. i 7500 r. premium.
 Ner 124.341 wygrał . . . . . 5.000 rubli.
 Ner 74.380 wygrał . . . . . 1.000 rubli.
 Nra 63.373; 63.333; 72.690; 107.055; 120.113; 157.336 wygrały po 500 rubli.
 Nra 27.665; 55.851; 78.739; 81.213; 84.061; i 124.854 po 200 rubli.
 Nra 14.005; 20.659; 53.907; 102.929; 150.981; i 153.739 po 100 rubli.
 Nra 8.657; 11.483; 12.582; 17.059; 47.758; 49.615; 57.316; 73.329; 78.518; 104.976; 113.637; 117.595; 124.623; 143.107; 143.394; 147.600 i 160.533 po 75 rubli. (Dalszy ciąg nastąpi).

Kurs petersburski d. 22 czerw: dukat hollenderski nowy 11 r. 80 kop. Zmiana złota 2 r. 90 kop. Zmiana srebra 2 rub. 72 kop.

Nieustający dochód kommissyi umorzenia długów: 68 assygn. - po - - - 100 -
 68 brzęcząca moneta - - - 98 - } procentow
 59 takąż . . . . . - 81 1/2 - }

ANGLIA.

London dnia 17 czerwca.

(z Gazety Warszawskiej.)

Ministryalna gazeta tuteysza, *Goniec*, zbija twierdzenie, jakoby kapitalisci nasi, dając pożyczkę rządowi francuzkiemu, gwałcili neutralność również jak ci, którzy składają towarzystwa wspierające hiszpanów, i posyłają pieniądze. Rząd francuzki, pisze wspomniona gazeta, popiera ten interes przez własnych swoich kapitalistów, a spekulanci nasi na giełdzie należą pośrednio do niego, podobnie jak nasi winiarze mają czynności z winiarzami francuzkimi. Wróście Francya niepotrzebuje tych pieniędzy na prowadzenie wojny, która, jak się zdaje, przedzy weźmie koniec, niż pierwszy termin pożyczki nadejdzie. Mniemaliśmy dawniej, iż hiszpani działają według ułożonego planu; lecz teraz jasno się pokazuje, żeśmy się zawiedli w zdaniu naszym.

W innej gazecie ministryalnej czytamy co następuje: „Towarzystwa, wspierające hiszpanów, wprowadzają rząd naszego kraju w przykre położenie, a nawet sprawują kłopot. Ministrowie oświadczyli w parlamencie, iż w wojnie między Francją a Hiszpanią ma być zachowana najsroższa neutralność. Zaiście w kraju takim, jak Anglia, gdzie wielka wolność panuje, władza wykonawcza nie może zawsze w postępowaniu swoim względem oboych Mocarstw, brać rzeczy tak ściśle, jak inne rządy, lecz mimo tego, jest niejako zawsze odpowiedzialną za czyny poddanych.”

Jenerał *Wilson* pisał kilka listów do *P. Lambton*. Wyraził w nich: „Posłano już 1000 ludzi z *Vigo* do woyska. Galicya z 12,000 żołnierzy, którym mieszkańcy pomagają, daje odpór woysku francuzkiemu. W *Vigo* i *Korunnie* widziałem 5000 woyska, które tylko zapasów wojennych i karności potrzebuje. Kraj wygląda przybycia 5000 ochotników angielskich, poczem łatwo 30,000 ludzi zebrałoby się w Galicyi i Asturyi.”

Dnia 14 b. m. przybył tu Xiążę *Kumberland* z Xięciem *Solms*, pasierbem swoim; tegoż dnia odwiedził Króla Jmci w *Windsor*, a nazajutrz Xiącia *Sasko-Koburskiego Leopolda*. Dziś był na odbiedzie u Monarchy.

Najstarszym ze wszystkich żyjących jenerałów jest *Felix Buckley*, dowódca zamku *Pendenis* w Wallii; ma lat 113, i niedawno dopiero zaczął używać okularów.

Dnia 20. Wrocześnie bitwy pod *Waterloo* wywieszono chorągiew *Wellingtona* na zamku w *Windsor*. Xięstwo *Wellington* ma taki sam obowiązek, jak Xięstwo *Marlborough*, to jest: iż co rok, w dzień oznaczony, posyła chorągiew do *Windsor*. Chorągwie Xięcia *Marlborough*, są złożone w skarbcu Królowej *Anny*, a Xięcia *Wellingtona*, w zbrojowni. Xiążę *Marlborough* złożył swojemu Monarsze chorągiew Króla francuzkiego, a Xiążę *Wellington*, chorągiew byłego Cesarza *Napoleona*.

Obrady izby wyższej parlamentu o interesach Irlandyi, wystawiają smutny widok przyszłości dla tego kraju. Rozruchy i spustoszenia trwają ciągle; niedawno kilku katolików wpadło do domu pewnego protestanta, w którym pospolicie odbywało się zgromadzenie towarzystwa, zwanego *Orange*. Musiano wezwać pomocy woyskowej.

Wczorajszej nocy przybyło tu 7 umyślnych posłańców z *Paryża*, z wiadomością o spadnięciu ceny papierów skarbowych francuzkich.

Dnia 18 b. m. przybył tu z *Madrytu* goniec, i przywiozł listy od regencyi hiszpańskiej. Jeśli obeymuja wezwanie, aby ją rząd nasz uznał, w tym razie neutralność nasza wkrótce się wyjaśni. Za przykładem magistratu londyńskiego, w kilku miastach prowincjonalnych zbierają także składki dla hiszpanów, lubo anglicy, z zimniejszą krwią sądzący o rzeczach, są przekonani, iż z dotychczasowych środków i postępowania narodu hiszpańskiego, uważać można rewolucyę za ukończoną.

Listy z Portugalii donoszą, iż główną sprężyną tamedzney kontrrewolucyi była Królowa, która, jak wiadomo, nie chciała uznać stanów. Wo-

sko rojalistowskie pod dowództwem *Amarantego* i *Quesady* ma wynosić 14,000 ludzi.

Czytamy w gazecie ministeryalnej, *the Sun*, iż ze strony angielskiej mianowano dwóch kommisarzy, którzy wspólnie z dwoma kommisarzami hiszpańskimi rozpoznają żądania poddanych angielskich do rządu hiszpańskiego, i obmyślą sposób zażyczenia ich z funduszów, które stany przeznaczyły.

Kaper hiszpański przyprowadził do *Algesiras* okręt kupiecki francuski, który płynął z *Bengalu* do *Bordeaux*, i którego ładunek w gospodzie tutejszej *Lloyds* był zabezpieczony w ilości 100,000 f. st.

Dnia 21. Admirał *Jabat*, poseł hiszpański przy dworze tutejszym, nie przyjął listów regencyi madyryckiej, przywiezionych mu przez ostatniego gońca.

Na zgromadzeniu odprawionem tu d. 13 b. m. pod przewodnictwem Lorda *Erskine* z powodu interesów hiszpańskich, P. *Bennet* oznajmił, iż 1500 czeladników szewskich ofiarowało się dawać każdy po 6 pens co tydzień przez 6 tygodni na wsparcie rządu konstytucyjnego w Hiszpanii. Pan *Willet* przyrzekł dostawić 50,000 skałek karabinowych. Najbardziej hiszpani potrzebują broni i ładunków.

Od kilku tygodni zachodzą w Szkocji wielkie zatargi między rękodzielnikami płócien i ich czeladnikami, co ma szkodliwy wpływ na tę ważną część przemysłu krajowego, bo wszystkie prawie warsztaty prężną. Rozruchy w Irlandyi rozpostarły się do północnych stron tej nieszczęśliwej wyspy. Na jarmarku w *Maghera* przyszło d. 19 b. m. do bitwy między katolikami a protestantami; pokonano pierwszych, którym 12 ludzi zabito, a 30 raniono. Obie strony strzelały kulami, a w końcu tej smutnej walki protestanci zrabowali kilka domów katolickich.

Syn *Augusta Kotzebue* bawi teraz w Londynie; w tych dniach zwiedził galerję izby niższej.

Słychać, iż rząd Zjednoczonych Stanów północnej Ameryki uznał cesarstwo brazylijskie i mianował posła do dworu w *Rio-Janeiro*.

Serwis porcelanowy, który poseł perski dla następcy tronu perskiego w tutejszej stolicy robić kazał, już jest skończony i wkrótce przesłany będzie do *Teheranu*. Wspomniany następca tronu usiłuje wszelkimi sposobami rozkrzewiać oświecenie europejską w oyczyźnie swójej, a nawet wychowanie córek swoich powierzył angielsce.

Kaper hiszpański, oprócz okrętu kupieckiego francuskiego *Penelope*, płynącego z Indyi wschodnich, przyprowadził także do *Algesiras* inny jeszcze okręt francuski, oraz 3 okręty hannowerskie, 2 szwedzkie i jeden duński.

List z *Zante* pod d. 7 maja odebrany w gospodzie *Lloyds* donosi: „Od dnia 20 kwietnia zaniechali Grecy trzymania w zamknięciu twierdzy *Patras* i zatoki lepantkiej; rząd jonski wydaje bierzą pasporty do *Patras*. Eskadra turecka krąży między *Zante* i *Patras*, lecz mimo tego okręty greckie tamują żeglugę, i zabrały już kilka szalup jonskich i austriackich; nie zatrzymują jednak okrętów angielskich.“

FRANCYA.

Paryż dnia 22 czerwca.

(z *Korrespondenta Warszawskiego*.)

Major jenerałny wojska, będącego w Hiszpanii, przesłał z *Madrytu* następujący biuletyn z d. 18 b. m.: Jenerał *Ballasteros*, zebrawszy osady z *Walencyi* i *Molina*, tudzież inne znaczne oddziały wojska, miał zamiar zająć obronne stanowiska w Królestwie *Walencyi*; 1,500 do 2,000 ludzi stało w *Alcora*, a drugi równie liczny oddział w *Terruel*, dokąd się udał z drugim korpusem jenerał *Molitor* zaraz po przebyciu rzeki *Ebro*. Brygada jenerała *Ordennau* tak śpiesznie pochód odprawiła, iż dnia 16 b. m. stanęła pod *Terruel*, a nieprzyjaciel uyrzawszy wojska nasze, zagwoździł swoje działa i ucieczką się ratował. — Jenerał *Molitor*, wszedłszy dnia 18 do *Terruel*, dowiedział się, że *Ballasteros* ścigał cały swój korpus pod *Mur-*

viedro, i że *Scisley* obległ dytadelę *Sagunt*, której osada dla niedostatku żywności poddać się już miała. Nadzieja doścignienia nieprzyjaciela, skrzydła żołnierzom naszym dodała. Dywizya jenerała *Loverdo* stała pod *Segorbe* jeszcze od dnia 11 b. m. *Ballasteros* uwiadomiony o tym nagłym pochodziu, odstąpił od oblężenia *Saguntu*, przy którym utracił już przeszło 1000 ludzi. Zostawiwszy działa i amunicyę cofnął się do *Walencyi*. Nazajutrz, to jest dnia 12 wszedł jenerał *Molitor* do *Murvi-*
dro i przetrzął twierdzę saguntską, oddając osadzie i jej dowodcy należną pochwałę, za dzielny odpór dany nieprzyjacielowi. Osada składa się właściwie z 1000 ludzi, źle ubranych i jedynie włóczniami uzbrojonych; 300 tylko miało karabiny. Miotaniem kamieni na nieprzyjaciela odparli trzykrotne jego natarcie. Dnia 13 wszedł jenerał *Molitor* do *Walencyi*, na czele dywizyi jenerała *Loverdo*. Urząd miejski wyszedł na jego spotkanie z licznymi miastem, a wszyscy mieszkańcy, bez różnicy, przyjęli wojsko nasze z oznakami najwyższej radości. Wkrótce po wniściu i zajęciu cytadeli, gdzie znaleziono broń i potrzeby wojenne, wyprawiony został jenerał *Bonnemain* na ściganie nieprzyjaciela. Oddział postępujący brzegiem morza, zabrał 16 dział i znaczną ilość potrzeb wojennych, które nieprzyjaciel uprowadzić nie zdążył. Odwrót *Ballasterosa* tak był nagły, iż nawet owych 1,500 lub 2,000 ludzi do siebie nieprzyzwał; ta kolumna, posłana przez niego do *Alcora*, odcięta została i będzie ściganą, dopóki w rozsypkę niepójdzie. Wypadkiem pochodu drugiego korpusu wojska, jest: oswobodzenie *Saguntu*, osadzenie królestwa *Walencyi* i przymuszenie do odwrotu tego nieprzyjacielskiego oddziału, który dotąd był najsilniejszym. Jenerał *Molitor* dąży za nim krok w krok. Hrabia *Bordescult* stał d. 13 w *Kordowie*, gdzie równie jak w *Jaen* jeszcze przed przybyciem wojsk naszych zaszły poruszenia, sprzyjające sprawie królewskiej. Ta kolumna stanęła d. 21 w *Sewilli*: straż przednia dywizyi Hrabiego *Bourmont* była d. 15 w *Los Santos*, a d. 22 przybędzie do *Sevilli*. Dowódca konstytucjonistów *Campillo*, przeszedłszy przez *Deba*, posunął się ku *Santander* w celu odstąpienia od *Santony* i opatrzenia tej twierdzy w żywność. Lecz jenerał *Huber* wyszedł z *Burgos* z kolumną ruchomą dla przecięcia mu drogi do odwrotu, i przymusił go do zmiany planu.

Dnia 25. Straż przednia drugiego korpusu wojska, podług doniesień Hrabiego *Guillemint*, zbliwszy na głowę straż tylną jenerała *Ballasterosa* przy *Algemesi*, zdobyła d. 14 most pod *Xucar*. Nieprzyjaciel utracił w tém spotkaniu artylleryę i kilkaset ludzi.

Rapport marszałka *Moncey* z *Girony* pod d. 19 b. m. potwierdza wiadomość o zupełnem prawie zniesieniu korpusu *Miny*. — *Mina*, pisze marszałek, z obawy, aby mu nie przecięto drogi na dolinę *Sagra*, udał się d. 13 do *Gails*, a ztamtąd do *Vilielle*. Tu dopędził go Baron *Eroles*, i po uporczywej z obu stron walce, przymusił do ucieczki. Hiszpańsko-rojalistowskie wojska ścigały żołnierzy przebiegłych przez dwie godziny i ubiły ich 6 do 700. Z naszej strony legło około 30. Wszystkie karte wnoszą, iż *Mina* w 700, najwięcej w 800 ludzi wszedł do *Urgelu*. Jego oddział byłby zupełnie zniesiony, gdyby szczególne okoliczności w pochodziu nie strzymały w *Gails* wojska, które go ścigało: polecił Baronowi *Eroles*, aby natychmiast do oblężenia *Urgelu* przystąpił. Dowodzący totą dywizyą wojskową jenerał *Barbo* donosi z *Tuluzy* pod dniem 20 b. m., iż wysłany także na ściganie *Miny* jenerał *Crassard* uwiadomił z *Larvinas*, iż *Mina* od dwóch wieśniaków prowadzony, z 4ma tylko swoimi żołnierzami d. 11 wieczorem do *Urgelu* przybył; dla tego też jenerał *Crassard* do dawniejszego stanowiska powrócił. List prywatny z *Girony* pod datą 20 b. m. potwierdza tę wiadomość.

Dnia 26. Dzisiejszy *Monitor* umieścił biuletyn wojenny jenerała *Guillemint* z d. 19 b. m. z którego dajemy następujące szczegóły: „Hrabia

Bordessoulte donosił *Xięciu Angoulême*, iż dnia 16 stanął w *Carlota*. Zostając pod jego dowództwem wojsko, dało nowy dowód posłuszeństwa, jakiego w tej okoliczności spodziewać się po niem należało: park odwodowy stał na ścierniu przed miastem: ogień zajął się między zbożem leżącym w mendlach, a wiatr tak go prędko rozniósł, iż w kilku chwilach, płomienie cały park ogarnęły; wszyscy przytomni żołnierze i oficerowie pospieszili natychmiast na miejsce pogorzeliska, i rzucili się na wozy prochowe, uprowadzając je z największym usiłowaniem. Wysadzenie na powietrze jednej skrzyni z prochem nie wstrzymało ich odwagi, które przypisać należy ocalenie tego parku, czego dokonali przy odgłosie: *Niech żyje Król! Niech żyje Xiąże Angoulême!* Kapitan i 8miu żołnierzy zostali ranieni, gdy skrzynia prochowa wybuchnęła. *Xiąże Oubaudy Carignan*, dopomagał pracującym żołnierzom.

Hrabia *Bordessoulte* posuwa się wprost ku *Kadyxowi* dla wzbronienia dowozu żywności, w którą to miasto nie jest dotąd opatrzone. Popłoch, jakim przejęte były stany za naszym zbliżeniem się do *Sevilli* tak przyspieszył ich wyjazd z tego miasta, iż zostawili kilka milionów realów i rozmaite naczynia z kościołów zabrane. Hrabia *Bourmont* przywróciwszy porządek połączy się niezwłocznie z generałem *Bordessoulte*. Wojska konstytucyjne pod sprawą dowódców *Villa Campa* i *Lopez Bannos*, cofnąwszy się ku *Ronda*, miały się rozjechać i własnych generałów odstąpić, gdy ich doszła wieść o niegodnym obejściu się z Monarchą. Dowódca hiszpanów rojalistowskich *Don Ramon Chambo*, który od dnia dwunastego b. m. stał w *Tortozie* przez siebie zdobytej, oprócz zamku zajął już inne części tej twierdzy, i przywrócił w niej władzę królewską. Posiadanie więc tego stanowiska, zapewnia ważne dla nas związki między Katalonią a Walencyą. W całej prowincyi *La Mancha* łączą się wiesniacy z wojskiem francuzkiem i hiszpańskim. Przyczyniają się ożraz do seigania rozproszonych oddziałów korpusu *Ballasterosa*, które krążą w okolicach Walencyi.

Dnia 27. Marszałek *Moncey*, *Xiąże Conegliano*, donosi *Xięciu* ministrowi wojny co następuje:

z *Girony* dnia 22 czerwca.

„Generał porucznik *Curial* uwiadamia mnie, że d. 20 b. m. dowiedziawszy się, iż 300 konstytucjonistów, napadłszy na wsi *Mastorelas* i *Montornos* nałożyli kontrybucyą, wyprawił tam batalion piechoty pod sprawą półkownika *Nicolas* i sto jazdy; dwa te oddziały chcąc podejść nieprzyjaciela, udały się przez *Montmalo* do *St Fausto*, gdzie stanawszy postrzęgli półkownik w lasku na znacznym wzgórzu szeregi nieprzyjacielskie, na które bez namysłu uderzyć kazał. Miejsce to tak była przykra dla naszej jazdy, iż z koni zsiąść musiała rażąc nieprzyjaciela ogniem karabinowym. Oddział przeciwny raz tylko dał ognia i broń złożył: trzydziestu żołnierzy i podpółkownik w niewolę wzięci do *Girony* odprowadzeni zostali. Nieprzyjaciel nie czekał na nasze przybycie, lecz cofnął się wczesnie.

List z *Girony* donosi, iż, jak się zdaje, *Barcelona* scisley zostanie obleżoną i że w tym mieście wielkie zaburzenie panuje.

Dnia 28. Według doniesień z obozu pod *St. Sebastian*, twierdza ta ledwie kilka dni odpór dawać będzie mogła. Odebraliśmy tu okolnik generała *Rego* z d. 4 b. m. Pismo to nie zostawia żadnej wątpliwości, iż ten generał przeszedł na stronę Króla *Jana VI*, zaleca bowiem w tym okolniku swoim podwładnym, aby przeszłość w niepaamięć puscili i posłuszeństwa Monarsze dochowali.

Sekretarz poselstwa angielskiego przy Królu hiszpańskim, wyprawiony przez Pana *A'Court* do Londynu po rozkazy rządowe, przejechał przez Paryż d. 24 b. m.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

М. Шкловъ Іюня 14 дня 1823 года.

По воли Господина Главнокомандующаго 1ю-арміею, Генераль-Интендантъ оной симъ объявляетъ, что на поставку провіанта для войскъ сей арміи и причисленныхъ къ оной назначающіеся шорги въ Казенныхъ Палатахъ пѣхъ самихъ Губерній, гдѣ войска расположены, именно: Воронежской, Тамбовской, Екашеринославской, Полтавской, Слободско-Украинской, Псковской, Курской, Орловской, Тульской и Рязанской, на потребности: съ 1-го октября 1823-го по 1-е генваря 1824 года.

Сроки шорговъ назначающіеся такимъ образомъ:

1-го Разряда шорги, августа 15, 16 и 18; перешоржки: августа 20, 21 и 22, въ Губерніяхъ: Воронежской, Тамбовской, Екашеринославской, Полтавской и Слободско-Украинской.

2-го Разряда шорги, августа же 20, 21 и 23; перешоржки августа же 24, 25 и 27, въ Губерніяхъ: Псковской, Курской, Орловской, Тульской и Рязанской.

На сіи сроки вызывающіеся желающіе къ шоргамъ съ законными залогомъ, во уваженіе помесячной поставки припасовъ, на сей разъ въ пятую часть промивъ подряда, а на обезпеченіе задатковъ особо; кромѣ общественныхъ отъ дворянства поставокъ, кои осматриваются на одномъ доврѣ; въдомости о потребностяхъ въ каждой губерніи будутъ разосланы въ Казенныя Палаты въ свое время и публично въ оныхъ открыты, вмѣстѣ съ подробными кондыціями и прочими правилами, на основаніи коихъ должны произходить поставки, гдѣ въ прочемъ промивъ прежняго не дѣлано ни какихъ переменъ.

Подлинный подписалъ:

Генераль-Интендантъ 1й арміи, Аршилле-ри Генераль-Майоръ Пироговъ.

ОГЛОСЗЕНИЕ.

М. Шкловъ Червца 14 дня 1823 року.

З воли JW. Глównодоводзачего 1szą армія, Jeneral Intendent jey ninieyszém оглаша, iż на доставкѣ провіанту для войскъ той арміи і прилзчонныхъ до неі, назначаюа сїя таргі в Ізбахъ Скарбовыхъ тыхъ самыхъ губерній, гдѣ войска сѧ розлзчонѧ, а мѧновіце: Воронезкїе, Тамбовскїе, Екашеринославскїе, Полтавскїе, Слободзко-Українскїе, Псковскїе, Курскїе, Орловскїе, Тульскїе і Рїазанскїе, на потребу: од 1 октября 1823 до 1 стyezня 1824 року.

Термїны таргѧв назначаюа сїя в тѧн способ:

1го. Oddziału таргѧ, в днїахъ 15, 16 і 18 августа; претаргї: в днїахъ 20, 21 і 22, августа в губерніяхъ: Воронезкїе, Тамбовскїе, Екашеринославскїе, Полтавскїе, і Слободко-Українскїе.

2го Oddziału таргѧ, в днїахъ: 20, 21 і 23 такожъ августа; претаргї: в днїахъ 24, 25 і 27 такожъ августа, в губерніяхъ: Псковскїе, Курскїе, Орловскїе, Тульскїе, і Рїазанскїе.

На те термїны вzywаюа сїя зычзачу до таргѧв з правнѧми еwїкыямї, в пропорцы до мѧсїечней доставкы зыwnѧсці, на тѧн раз в пїатей чзсці чзл҃ого подраду, а на zabezпеченїе задатковъ особно, прѧчз доставъ од згромадзѧнъ шляхецкїхъ, кѧтѧре позостаюа на samey вѧсносці; вїадоmѧсці о потребней ілосці в кзждей губерніи, бѧдз розесланѧ до Ізбъ Скарбовыхъ в свѧѧмъ озасїі і публїчнѧн в нїхъ одкрыте, разомъ зъ szczegѧлѧwemї кондыцыямї і далszemї правдїлѧмї, на оснѧwїе кѧтѧрыхъ маюа сїя одбываѧ доставкы, в кѧтѧрыхъ зресztз в порѧwnанїу з давнїеyszemї жзднѧхъ не зробїѧно одмїан.

Autentyk подписалъ:

Jeneral Intendent 1szey арміи, Jeneral-Major Artylleryi Пирѧховъ.

Позволено друковаѧ. З polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora.

Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu і Kawaler.

в Друкарни Редакцыи.

DODATEK DO GAZETY KURYERA LITEWSKIEGO N. 80.

Wilno dnia 4 Lipca Roku 1823 r. s.

Oświadczenie.

W e s z a n i e:

1. Roku 1823 mca maja 16 dnia oświadczenie imieniem WJP. Zofii z Hałków Zołędziowej Sędziny Grodzkiej Zawileyskiej, pod asystencją rodziców JWW. Józefa i Antoniny z Kowerskich Hałków Podkomorzych Powiatu Zawileyskiego, przeciwko WW. JJPP. Ignacemu Sędziemu Granicznemu Zawileyskiemu oycu, Stanisławowi Sędziemu Grodzkiemu Zawileyskiemu synowi Zołędziom, ewiktorom i debitorom, w rzeczy następnej. Stanisław Zołędź b. Kapitan gwardyi konney woysk polskich i Sędzia Grodzki Zawileyski poymując oświadczać się za żonę, wziął razem znaczną ruchomość, z klejnotów, pereł, srebra, złota i t. d. 10,000 złotych polskich ocenioną, a nadto za sumę exdotucyjną jako też z daru oycy JW. Podkomorzego Hałki wynikłą w jednymże czasie to jest roku 1818 oblig na sumę ogólnie rubli srebrnych 3,000 z podpisem JW. Józefa Hałki wówczas Chorążego Zawileyskiego, pieczętarstwa JWW. Michała Zenowicza Marszałkowicza Guberskiego Mińskiego i Fabiana Świąteckiego Sędziego Granicznego Guberskiego Wileńskiego upoważniony otrzymał, z massy jakiej w późniejszych latach rubli srebr. 1825 ściągnął i odebrał, a udzielnie z przychylnego serca JWW. Hałków rodziców dobrodziejów, dla żalującej dellat. córki darowaną tabakierę złotą z amelią wartości rubli srebrnych 90 koni troje wartości 210 rubli srebrnych, dywan angielski wartości rubli srebrnych 45, płótna holenderskiego sztukę wartującą rubli srebrnych 36, toż podobnie udziałem dobrodzieystwa z posesyi arendowney folwarku tychże rodziców JWW. Hałków Ostrowia rubli srebrnych 150, a osobno z zawinienia Leyboszyca rodzicom żalującej rubli srebrnych 64 i jeszcze bez kwitu i karteczki gotowemi rubli srebrnych 150, jakie dary od rodziców dla córki świadczone, obżalowany Stanisław Zołędź jako mąż do swojej ręki przyjął, i to wszystko gdy stracił, jak równie całą ruchomość, klejnoty, perła, srebro i złoto roztrwonil, a przez sposób postępowania do rozłączenia się oświadczać się zmusił, za ocaleniem więc swoich funduszów żalając się będąc, gdyby nikt, ani o pozostały w ręku obżalowanych oblig JWW. Podkomorzych Hałków rodziców w roku 1818 wydany, w żadne układy z nikim wchodzić, ani ofiar dla córki rodzicielskich przywłaszczać nie mogli, niniejsze czyni ostrzeżenie, z tém oświadczeniem, że żalująca Zofia z Hałków Zołędziowa, z mocy sobie służących dowodów, drogą ustawami przepisaną, swojej należności ze wszelkich obżalowanych Ignacego oycy i Stanisława syna Zołędziów funduszów, a pryncypalnie z majątności ich dziedzicznej Podstarzynie zwanej, w powiecie Zawileyskim Gubernii Wileńskiej położonej, ewikcyi uległej poszukiwać niezniedba, przez niniejsze oświadczenie zapowiada. Zofia z Hałków Zołędziowa Sędzina Grodzka Zawileyska.

Roku 1823 maja 17 dnia, takowe oświadczenie Redakcyja może umieścić do Gazet Kuryera Litewskiego poświadczam. Michał Sawicki Prezydent Ziemski Powiatu Wileńskiego i Kowalec.

1. Zeszły Józef Władysław syn Szadurski, Sędzia Ziemski Wileński przed rokiem 1808, za młodością wieku i nieprzenikaniem następnych złych skutków, wdany w towarzystwo ludzi na los cudzej własności niebaczných, a bardziej własnych korzyści upatrujących, niemając jeszcze od oycy postąpionego w swoje władanie żadnego wydziału majątku, przez prowadzenie życia marnotawnego, w mnogie kabaliczne popadł zawinienia; których zaspokojeniem z początku także już nieżyjący W. Władysław Szadurski b. Sędzia Ziemski Wileński oyciec z wrodzonej ku synowi miłości zamyślając się, następnie za dostrzeżeniem nad fortuną obarczających synowskich ciężarów, w roku 1808 marca 5 dnia w Aktach publicznych Ziemskich Ptu Wileń. o marnotrawienie i nieprzystoynne prowadzenie życia przeciw temuż synowi zapisał własne oświadczenie. Z kolei sam Aktor zeszły Józef Szadurski Sędzia o oszukanie i podejście zatym o uymoknienie z wielorakich kabalicznych podstępów przez się wydanych inskrypcyów (przy opisanu powodów nastania onych) również w Aktach publicznych Grodzkich tegoż Ptu Wileń. z wymienieniem imion i nazwisk osób do intryg na zgubę jego fortuny wchodzących, urzędową wniósł protestacyą, w dalszym ciągu gdy niektórzy wierzyciele pomienionego Józefa Szadurskiego ex titulo ubi quinarum fori do różnych subelliów W. Aniele Szadurską Sędzinę Ziemską Wileńską na dożywotniej posesyi dóbr zeszłego Władysława Szadurskiego zostającą, powoływać rozpoczęli, w zamiarze uniknienia stąd ponoszących się kosztów, brat rodzony wyż pomienionego Józefa Szadurskiego, WJPan Kazimierz Szadurski Sędzia in post Lesniczy Wileński przez oświadczenie roku 1822 stycznia 23 do Akt Sądu niniejszego wniesione, schodę brata swojego zeszłego Józefa Szadurskiego jakaby się z ogółu oyczystego majątku wykazała, na saty fakcyą jego wierzycieli podtaxę i exdywizyą podał. Ze skutków którego oświadczenia, Sąd Główny Litew. Wileński 2go Depart. dekretem tegoż roku 1822 gbra 13 dnia ustanowionym, wyjąwszy ze wszystkich Subselliów wiedzione procedera, na jednoczasowe całej sprawy rozpoznanie do Sądu Ziemskiego Wileń. dał remisę i walutę inskrypcyów rozważyć polecił. Za przypadnieniem więc sprawy dekretem dnia 8 junii tegoż roku 1823 ustanowionym, Sąd Ziemski Ptu Wileń. na wszystkich kredytorach i pretensorach do majątku zeszłego Józefa Szadurskiego Sędzica Ziem. Wileńskiego stosunki mieć mogących, szczególniej z uwagi poleconego weyrzenia w walutę inskrypcyów wszystkich i wszelkich pod jakimkolwiek zwaniem dokumentów, obligów, kart, listów, notacyów, bez żadnego wyłączenia pod dokładnemi registrami, i nawzajem na WW. Szadurskich dokumentów fundusz wyświecać zdolnych, dnia 15 8bra roku bieżącego w Kancellaryi Aktowej Ziem. Ptu Wileń. spełnić się powinna uznał, i persystencyą tychże dokumentów czteroniedzielną zamierzył, kopią z spraw nawzajem między stawającemi i niestawającemi stronami przeznaczył, edyktałą cytacyą po wszystkich kredytorów i pretensorów zeszłego Józefa Szadurskiego a szczególniej oświadczeniem onego dnia 2 gbra 1810 roku w Aktach Grodzkich Ptu Wileń. zapisanym, objętych, zadeterminował, i dalsze pierwszemu stopniowi właściwe postanowienia załatwiwszy, oczewistą rozprawę w kadencyi januaryowej roku przyszłego 1824 sub amissione rei w Sądzie swym zapewnił, żeby więc wszystkich kredytorów i pretensorów zeszłego Józefa Szadurskiego o podniesionym konkursie i tak o potrzebie dokumentów na zamierzony termin komportacyi, jako też stawania do oczewistej rozprawy dojszć mogła wiadomość, przez niniejszą trzykrotną do Gazet Kuryera Litewsk. podającą się awizacyą wszystkie interessowane strony wzywa i kułączeniu się do następnej oczewistej rozprawy podupadkiem rzeczy obowiazuje.

Oświadczenie!

2 Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Grodzkiego Ptu Upitskiego w dacie poniższej zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu stronie rekwirującej jest wydany.

Tysiąc ośmset dwudziestego trzeciego junii szesnastego dnia. Przed aktami Grodz. Ptu Upit. znajdując się obecnie WJP. Ferdynand Alexy Staniewicz b. Assesor. S. N. Z. Ptu Upitskiego czynił oświadczenie następujące: w Gazecie Kuryera Litewskiego w Numerze siedmdziesiątym tego roku odczytał żalujący zanesione przez W. Józefa Staniewicza odstawnego woysk ross. Majora i kawalera, oraz b. Sprawnika Ptu Wilkomierskiego oświadczenie w słowach, zrzekających się opieki nad nieletnimi Staniewiczami, i że cały fundusz po zeszyłym oycu brat Ferdynand Alexy Staniewicz b. Assesor S. N. Z. Upit. zagarnął, oraz aby w następności do odpowiedzi pociągniętych nietylko i w dalszych szczegółach, naco do odpowiedzi widzę się być obowiązany: oyciec nasz Ferdynand Tadeusz Staniewicz Sędzia Ziem. Upit. majątek przez się nabyty testamentową prawną dyspozycją w roku 1817 februaryi dziewiątego dnia do dziełstwa samojednego Ferdynanda Alexego Staniewicza b. Assesora S. N. Ziem. Upit. zapisał, a dla dzieci i żony powtórney Bogumily z Kordzikowskich Staniewiczowej, czerwonych złotych dziesięć tysięcy trzysta dwadzieścia przeznaczył i na majątku Birzelach oparł. Interes ten porządkiem przez Józefa Staniewicza w imieniu własnem i jako opiekuna różnemi kolejami zaprowadzony, przeszedł przez rozwiązanie Sądu Gł. Lit. Wileń. drugiego ciągłego Departamentu; co żalującego wstrzymuje od układu w niniejszem oświadczeniu rzeczy już dobrze wiadomey. Prawda jest pierwszą cnotą, prawda u powszechności w szacunku będąca, powinna być nieodstępna we wszystkich postępowaniach człowieka, naukę i moralność posiadającego, ktokolwiek oddalonym jest od niej, kto rządzi się wedle ochoty jakiegoś urojenia, ten gwałci oną, tem samem staje się występny, a bez zarumienienia w ścisłym rozważeniu swoich postępowań, jeżeli jest zdolnym przejrzyć się niemoże. Gdyby żalujący bez prawnego dokumentu poważył się zagarnąć zostawiony przez oycę majątek, i gdyby za tymże dokumentem wypierał dla każdego z rodzeństwa przeznaczoną sumę, miałby prawo obżalny Józef Staniewicz zastosować do żalującego to samo, na co przez swoje oświadczenie zasługuje. Zrzekanie się Opieki dla nieletnich również pochwały zjednać nie powinno, albowiem to tylko do projektów obżalowanego postępuje, a uwolnić go od obowiązku przeczy prawo, i dekretem Sądu Gł. włożonego oraz exekwowanego nie zdolna, wszystko to co obżalowany Józef Staniewicz wypisuje, aby żadnego na kimkolwiek nie czyniło wrażenia, uznałem za potrzebę niniejsze wzajemne zapisać oświadczenie. (W protokule podpisano) Ferdynand Alexy Staniewicz b. Assesor Sądu Niż. Ziem. Upit.

Zgodno z protokołem poświadczam. Pisarz Grodzki Upit. Antoni Olechnowicz.

Ze wolgo drukować poświadczam Pisarz Grodz. Upit. A. Olechnowicz.

2. Oświadczenie imieniem Stanisława Dmuchańskiego Assesora Sadu Niż. Ziem. Ptu Zaw. i Xiędza Felixa Krzyżanowskiego Kanonika Katedry Kamienieckiej przeciwko Franciszkowi Jakubińskiemu b. rządcy folwarku Męczeniat w Mińskiej Gubernii położonego z następnego zapisuje się zdarzenia: obżalny Jakubiński w planach niejako weyści korzyści, a niespracowany w układaniu coraz nowszych projektów, nie mając czym się zająć, umyślił sobie zanaszać processa, i w one wtrącać niebyle rzeczy, a mianowicie zamieściwszy w Ziem. Wileń. oświadczenie pod datą maja 17 terażniejszego roku, zapowiada o niejako wey uzurpacyi dla siebie dopełnionej, oraz ostrzega, aby nie wchodzić w żadne układy z żalującymi o folwark Szpaki, ponieważ do żalcych ma pretensy, a przecie przepomniał na podział majątku Sperszczyzny przez kompromis nastąpi, między którymi na Szpakach dekret tegoż kompromissu dusz męskich ośm i żeńskich cztery, do pozysku Dmuchańskiemu wolność nadał a że tenże Jakubiński różnemi datami nabrawszy u Xiędza Krzyżanowskiego zł. 9,031 nie opłacił, widząc żalcy, że Jakubiński za złe sprawowanie obowiązku ztrącony z Męczeniat przybywszy do Szpaków, trwoni wszelki dobytek, ruinuje gospodarkę, rozpędza ludzi, jeśli się pierwszy do odzysku dusz 12, późniejszy do dopomniku pieniędzy, a tak żalcy Krzyżanowski urzędownie zajął Szpaki, a Dmuchański nie widząc dalszego funduszu. prosi i prosi u Sądu Ziem. Zawil. udzielenia remissy do exdywizyi majątku Szpaków, te więc fałszywie Jakubińskiego wykrywszy mniemania, nim zupełnie przez process załatwią kwestyą, niniejszym naysolenniey oświadczeniem Jakubińskie go obżalają. Takowe oświadczenie prosząc zaświadczenia wolności podania do Gazet Kuryera Litewskiego w imieniu własnym i X Krzyżanowskiego z mocy poruczenia podpisuję. Stanisław Dmuchański.

Roku 1823 miesiąca junii 22 dnia, przed Sądem Grodzkim Ptu Wileńskiego stanawszy obecnie WJPan Michał Tynkhaus Regent Ziemski Zawileyski, niniejsze oświadczenie do protokołu wpisać podał i w tymże protokule własną podpisał ręką. Prezydent Adam Danksza. Karol Romanowicz Sędzia G. P. W. Sędzia Antoni Pomarański. Regent Kazimierz Danksza.

Roku 1823 junii 25 dnia takowe oświadczenie Redakcyja Kuryera Litewskiego do Gazet umieścić może. Antoni Pomarański Sędzia Grodz. Wileń.

Wzwanie sukcesorów.

2. Pod panowaniem Najjaśniejszego Imperatora Jegomości ALEXANDRA pierwszego Samowładnającego Całą Rossyą wypis z Zurnatu Pińskiej Dworżańskiej Opieki zapadłey na prozbę Xięży Bazylianów Leszczyńskich w dacie poniżej wyrażoney rezolucyi, na rekwizycyą strony pod pieczęcią urzędową roku 1823 marca 16 dnia wydany.

Roku 1822 miesiąca Nowembra 29 dnia. Do Pińskiej Dworżańskiej Opieki w podaney prozbie WJPan Franciszek Karpowicz plenipotent w imieniu JW. Cezarego Kamieńskiego Opata Xięży Bazylianów Leszczyńskich wyrażając. że po zeszyłym s. p. Paschazym Leszyń-

skim Opacie Leszczyńskim pozostały nie które rzeczy, z jakowych trzy części po zaspokojeniu długów nieboszczyka do sukcesorów jego, a czwarta do Klasztoru mocą konstytucyi 1768 roku pod tytułem o nie oddaleniu dóbr Ziemskich od Stanu świeckiego, należeć powinna, i że wraz po śmierci Xiedza Opata Leszczyńskiego, Klasztor Bazylianów Leszczyńskich trzykrotnie przez Gazety Kuryera Litewskiego wzywając sukcesorów, nie mógł doczekać się dla osiągnięcia sukcesyi żadney z nich osoby; a tymczasem pozostałe po nieboszczyku Opacie suknie, bielizna, futra zepsuć się mogą, prosił więc, iżby Dworżańska Pińska Opieka, te wszystkie rzeczy, które zepsuciu uleść mogą, mianowicie: suknie, futra, pościel i bieliznę, równie też konie, które coraż będąc starszemi na istotney swej cenie tracą, przez publiczną licytacją sprzedała i zebrane z wyprzedanych rzeczy pieniądze, tymczasowie pod rewers do jawienia się sukcesorów zeszłego Opata Leszczyńskiego, Klasztorowi Bazylianów Leszczyńskich oddała, Pińska zatym Dworżańska Opieka, stosownie do takowej proźby na słuszości opartej, postanowiła jeszcze raz przez Gazetę Kuryera Litewskiego trzykrotnie ogłosić, o zeyściu z tego świata Paschazego Leszczyńskiego Opata Bazylianów Leszczyńskich, wzywając iżby jego najbliżsi sukcesorowie, czy to w męskiej czyli żeńskiej płci, z prawnymi dowodami nieodmiennie na dzień 10 augusta 1823 roku sami osobiście lub przez umocowanych prawnie do Pińska jawili się; w przypadku zaś jeśliby nikt z sukcesorów na wyżej pomieniony termin nie przybył, że ruchomość wszelką po nieboszczyku Opacie Leszczyńskim w Klasztorze Bazylianów Leszczyńskich pozostała, wraz po zgonie jego spisana, będzie przez publiczną licytacją przy Dworżańskiej Opiece sprzedana, zawiadamia się. Zurnał podpisali Marcin Hrabia Krasicki Chorąży Powiatu Pińskiego obowiązek Marszałka [powiatowego] spełniający. Wiktor Orda Sędzia Ziemski Powiatu Pińskiego. Antoni Kraszewski Podsedek Ziemski Powiatu Pińskiego. Stanisław Świeżyński P.Z.PP.

Zgodnie z Zurnałem Jan Rodcewicz Płotnicki Regent Ziemski Ptu Piński.

Roku 1823 junii 14 dnia takowy ekstrakt rezolucyi Pińskiej Dworżańskiej Opieki wolno podać do Gazety Kuryera Litewskiego świadcząc. Adam Tukalski Nielubowicz Podsedek Ziem. Piński.

3. W roku terażniejszy 1825 dnia 18 junii z pół dnia zbiegł z majątku Mostwiliżek W. Karola Mosiewicza Sędziego Ziemskiego Powiatu Oszmiańskiego włościanin poddany Tadeusz Giruć piwowar, bez najmniejszej okazyi, którego przymioty są następujące: urody sporey, w korpusie ciętkawo pleczysty, lat 26 mający, twarzy okrągławey trochę niby ospowatey, nosa dobrze zadartego, oczu i włosów ciemnych, krótko ostrzyżony, w mowie z ruską chłopską miesza polszczyznę, i w dolną ziemię często patrzy, ma na sobie surdut granatowy sukienny wynoszony bez rozkroju z tyłu, maytki i kamizelkę tegoż koloru, i sukna, oraz chustkę na szyi granatową ordynaryyną w cynki, czapkę sukienną z brylem, osobno kaszkiet cyratowy czarny podszyty żółtą skur-

ką, na której litery G. P. także zabrał fuzyą, węzeł z bielizną i ruchomością. Ktoby dostawił takowego zbiega do mieysc jakiegokolwiek władzy policyyney, lub właścicielowi, mimo największą wdzięczność, odbierze w nagrodę rubli srebrem 15. Pisano 1823 r. junii 24 Mostwiliżki.

Przedaż towarów skonfiskowanych.

3 Od Wileńskiej Składowey Tamożni ninieyżem ogłasza się, iż w niey w trzech terminach, a mianowicie dnia 30 junii, 2go i ostatecznie dnia 5go następującego miesiąca lipca przedawać się będą z publicznego targu z rana o godzinie gtey następy wymienione towary: nankinu różnokolorowego 3 sztuki, 2 półsztuczki i 14 resztek; płótna farbowanego w pasy 3 trąbki 6 resztek; bawełniowy 1 resztką, kitayki 7 sztuk, perkalu 4 sztuki, 4 resztki, chustek bawełnicznych z kolorowemi wzorami 50 sztuk, bawełniczney materyi 1 sztuka, 2 kawalki, półkartunu 8 odrzynków, półbawełnicy z kolorowemi tkanami wzorami 1 resztką, baley flaneli 2 reszty, kalenkuru farbowanego 1 sztuka, 8 resztek, 3 chustki t.ftykowe, saleretocznego płótna 3 reszty, ponozoch welnianych 7 par, chustek do kieszeni 21 sztuka, bialej kisici 1 arszyn, czerwonego demikatonu 2 reszty, kartunu 2 półsztuki, 11 resztek, wstążek jedwabnych 16 sztuk, 49 resztek, żydowskich kruzow 12 sztuk, sztafmic bawełnicznych 1 tuzin. Dnia 27 junii 1823 roku. Zarządzający fon Smitten.

W e z w a n i e.

5. Niżej podpisany w imieniu i za plenipowencją W. JPana Jana Romanskiego Majora woysk Pols. i Kawalera ponizsze zapisuję oświadczenie wespół z wezwaniem pretensorow interesowanych, jak następuje: Ponieważ W. Major Romanski nabył wiecznością Aptekę Brzeską z domem i wszystkiemi do niey przynależnościami w mieście P. Brześciu Lit., w Gubernii Grodzieńskiej, od W. JPana Stanisława Siemickiego pierwszej klasy medyka, lecz, że jest rzeczą pewną, iż massa długow na tymże domie i Aptece opartych jest znaczną, przeto w imieniu tegoż W. Romanskiego upraszam wszystkich pretensorow, mających jakiegokolwiek bądź pretensie do W. Siemickiego, aby raczyli objawić one, albo W. JP. Podgurskiemu Regentowi w Brześciu mieszkającemu, albo niżej podpisanemu każdego czasu do terminu 15 julii r. b. dla robienia ostatecznych ukladow, w przeciwnem zdorzeniu, ktoby sam, albo przez plenipotentow swoich nie objawił pretensye; sobie winę przypisać będzie powinien, jeśliby stąd wynikły niekorzystne skutki. W Swiśtoczy dnia 15 junii 1823 roku. Krzysztof Papen-gutt Doktor Medyc.

Roku 1823, junii 14 dnia przed Sądem Ziemskim Wołkowyskim i nami niżej podpisanemi Urzędnikami, stanąwszy osobiście W. Ignacy Kalenkiewicz Sekretarz Szlachecki i Adwokat Subse-liow Wołkowyskich, takowe oświadczenie z głosu do akt podał, przyjęliśmy.

Jerzy Olendzi P.Z.W., Józef Kalenkiewicz Pisarz, Z.W. Win. Korzeniowski Pisarz Grodz. Woł. Ze jest w Aktach świadczę Józef Kołkowski Regent Ziem. Wołkowyski.

Sąd Ziemski Wołkowyski zaświadcza, że takowe oświadczenie może być w Gazetach Kuryera Litewskiego umieszczone. Jerzy Olendzi P.Z.W., Józef Kalenkiewicz Pisarz Z.W., Win. Korzeniowski Pisarz Grodz. Woł.

3. Niżej podpisany nabywszy wiecznością majątność Wierdomicze, w powiecie Wołkowyskim, w Gubernii Grodzieńskiej, w parafii porozowskiej położoną, od JW. Walerjana Bułharyna Chorążycy Ptu Wołkowyskiego za prawem wieczystopredaży w roku idącym 1823 w miesiącu maju 11 dnia sporządzonem, a tegoż roku miesiąca i dnia w Aktach Ziemskich Ptu Wołkowyskiego

przyznanem, zawiadamia wszystkich interesowanych, lub mających pretensye do dawniejszego dzie-
dica JW. Waleryana Bułharyna Chorażyca, aby
raczyli okazać onych legalność niżej podpisanemu
w przeciągu czasu od daty tu wyrażonej aż do 1
miesiąca marca roku przyszłego 1824 w mieście
Ptwie Wolkowsku dla ostatecznego układu. Je-
śliby zaś kto w zamierzonym czasie pretensyi swo-
jej nie objawił, sobie a nie mnie podpisanemu ni-
żej winę przypisze. Dat w Swistoczy 1823 roku
1. junii. Ignacy Nesterowicz.

Roku 1823 miesiąca junii 28 dnia, przed A-
ktami i Ptu Wileńskim, stawając
osobiście WJPan Jan Kanty Krusiński Adwokat
Subsell. Wileń., niniejsze wezwanie wpisać do
Akt podał. Przyjął Regent Kazimierz Dauksza.
Takowe wezwanie Redakcyja może do druku
przyjąć, Prezydent Grodz. Wileń. Adam Dauksza.

2. Oświadczenie imieniem JW. Benedykta
Hrabi Morykoniego Marszałka b. Ptu Zawileyskie-
go z następnych zanosi się pobudek: Dworzeńska
Ptu Zawileyskiego Opieka pretensyą W. Barona
Franka rub. sr. 1727 kop. 40 postanowiła zyskać
z dobr JW. Hrabi Morykoniego Seręczan w pte
Zawileyskim położonych, a dla rychłego pomienio-
ney summy wybrania, i na rzecz W. Franka zali-
czenia, wypuszczenie tychże dóbr Seręczan w aren-
dę przez Gazetę Kuryera Litew. w Nrach uprzed-
nich licytacyą ogłosiła. Rządzący Senat domie-
rzając sprawiedliwość, Ukazem swoim w roku te-
razniejszym 1823 junii 12 dnia datowanym, a w
dniu 19 tegoż miesiąca do Rządu Guber. Litew.
Wileń. dosłaliśmy, względnie przedstawionych ze stro-
ny JW. Hrabi Morykoniego okoliczności Kommis-
syą Sledztwienną przeznaczając, uzyskiwanie wy-
żey pomienionej summy wstrzymał; a tym sa-
mym przez takowe postanowienie od licytacji na
arendę za stosunki JW. Franka dobra Seręczany
uwolnił; ażeby przeto nikt w żadne układy (nim
finalne nie nastąpi rozwiązanie) o pomienioną pre-
tensyą nie wchodził, niniejsze zapisuje oświadcze-
nie. Dat 1823 junii 30 dnia.

Takowe oświadczenie z mocy plenipotencyi
podpisał. Romuald Dowoyna Adwokat Sub. Wileń.
Roku 1823 mca junii 30 dnia, przed Sądem
Grodz. Ptu Wileń. stawając obecnie Adwokat Sub-
sell. Ptu Wileń. WJPan Romuald Dowoyna tako-
we oświadczenie do Akt podał, przyjęliśmy. Pre-
zydent Adam Dauksza. Sędzia Antoni Pomarnac-
ki. Pisarz Naborowski. Józef Bohusz Regent
Grodz. Ptu Wileń.

1823 junii 30 dnia, takowe oświadczenie mo-
że być umieszczonym w Kuryerze Litewskim wczem
urząd Grodz. Ptu Wileń. poświadcza. Prezydent
Grodz. Wileń. Adam Dauksza. Sędzia Antoni Po-
marnacki. Pisarz Naborowski. Józef Bohusz Regent.

Optyczne instrumenta.

Z powodu nowo odkrytego wynalazku, op-
tycznego narzędzia zwanego Holeideskop, zawie-
rającego w sobie razem trzy sztuki; poczytuję so-
bie za obowiązek donieść szanowney Publiczności
o tym to godnym zalety nowo wynalezionym na-
rzędziu; ktoby sobie życzył może je nabyć za
najsłuszniejszą cenę. Przytem, winieniem zawi-
domić też przesławną Publiczność, iż zbieg oko-
liczności niedozwała mi długiego pobytu w tém
mieście, przeto życzący sobie czego nabyć, lub
też mający zamiar jakowę zepsute szkła lub na-
rzędzia optyczne, dadź do naprawy; zechcą nieo-
późniać się z swoim przedsięwzięciem; za dokładność
naprawy za najmierniejszą nagrodę niżej podpi-
sany, uręczam. Mieszkam w temże domie Kuntza
naprzeciw Hauptwachu.

Konrad Regensburger, optyk z Bambergu.

2. Excerpt z protokołu potocznego Ziem-
skiego Powiatu Mińskiego w dacie poniżej wy-
rażającej się zapisanego oświadczenia pod pie-
częcią urzędową Ziemską Powiatu Mińskiego
tegoż czasu stronie potrzebującej jest wydano.

Roku 1823 miesiąca junii 16 dnia. Na
Urzędzie JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI
Ziemskim Powiatu Mińskiego czynię oświad-
czenie imieniem WJ. Pani Karoliny Kałęczyń-
skiej z następney okoliczności: Stanisław Ka-
łęczyński zawierając związki małżeńskie z o-
świadczającą się i wzięwszy po niey posag i
znaczny wyprawę, dokumentem reformacy-
nym 1793 decembra 30 dnia wydanym, a w
roku 1795, apryla 1 dnia, przed Aktami Wo-
jewództwa Nowogrodzkiego przyznanym, na
wszelkim swoim majątku wniosek takowy z re-
formą opisał i zabezpieczył, lecz gdy w kolei
dalszego życia nie tylko funduszu nie zgroma-
dził ale nawet wniosek oświadczającej się stra-
cił, i ostawił żonę wraz z dziećmi bez nay-
mniejszego sposobu, przeto żałująca po śmier-
ci męża w roku 1818 apryla 4 dnia przez u-
proszanego WJ. Pana Tadeusza Szynkiewicza
w celu zawiadomienia kredytorów zeszłego me-
ża uczyniła w Aktach Ziemskich Mińskich o-
świadczenie, iż ś.p. Stanisław Kałęczyński, za-
dnego majątku nie zostawił, że szczupła rucho-
mość jest jey własnością; a wydzielona scheda
z exdywizyi Kobryńskiej, skutkiem daru zesz-
łego Mikołaja Bereśniewicza na odpowiedź jey
wniosku nie wystarcza; mimo to jednak, gdy
dochodzi do wiadomości żałującej, iż niektó-
rzy z kredytorów zeszłego męża, obligi im wy-
dane, przekazują innym osobom, przeto widzi
się być przymuszoną ostrzedz niniejszym ma-
nifestem, że jak do żadnego obligu zeszłego swo-
jego męża nie pisała się, i o zaciąganiu długów
nie wiedziała, tak z własnego funduszu odpo-
wiedzieć za nic nie jest obowiązana, i że ktoby-
kolwiek chcąc rościć pretensye do szczupłego
żałującej majątku, nabywa; czy to obligi, czy
to rachunki, lub jakiekolwiek skrypta przez
samo jednego zeszłego Stanisława Kałęczyńskie-
go wydane, że takowych pod żadnym tytułem
nieprzyymie, ani wypłaty onych zaręcza, i w
tym celu niniejsze oświadczenie, dla umieszcze-
nia w Gazetach Kuryera Litewskiego w Aktach
Ziemskich Powiatu Mińskiego zapisuję. U te-
go oświadczenia podpis takowy: w imieniu mat-
ki mojej Raymond Kałęczyński.

Wolno drukować poświadczam. Rudolf
Piszczallo Sędzia Ziem. Miński.

Zgodno z protokołem Leonard Bartosze-
wicz Ziem. Ptu Miń. Regent.

Sąd Exdywizorski.

1 Sąd Ratuszowy miasta wolnego Szadowa a
razem Taxatorsko Exdywizorski wszelk ego mająt-
ku mieszczan Mateusza i Julianny z Antonowiczów
Lawdańskich, po ufundowaniu swej jurydykcyi
w mieście Szadowie i po załatwieniu wszelkich kro-
ków pierwszemu zjazdowi właściwych ostatecznie
pod rozbiór sprawę dnia 1 sierpnia idącego 1823
roku przyjąć, a dnia 8 tegoż mca zayść mogący
wyrok ogłosić postanowił, gdyby więc wszyscy kre-
dytorowie i pretensorowie rzeczonych Lawdańsk ch
do rozprawy przed dniem 1 sierpnia stawali, gdyż w
przeciwnym razie amissa na onych zapisaną zo-
stanie, w tym celu trzykrotna w gazecie Kuryera
Litewskiego zanosi się awizacya. Dat w Szadowie
roku 1823 mca czerwca 26 d. Wincenty Szaryński
Radny i Exd.

Kurs wileński na assygnaty od dnia 3 julii
rubel srebrny 3 rub. 78¹/₂ kop., czerwony złoty no-
wy r. 11 kop. 72, stary r. 11 kop. 53, imperyal r. 36
kop. 70¹/₂.